

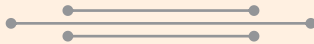
ખુબજ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે. આ રોગનો ફેલાવો મુખ્યત્વે રોગ ગ્રસ્ત છોડના જડિયા મૂળિયા, રોગ ગ્રસ્ત દાણા દ્વારા થાય છે. હળવા પિયત દ્વારા આ રોગ નું નિયંત્રણ કરી શકાય છે.

વ્યવસ્થાપન

૧. મગફળીના પાકની કપાસ, ઘઉં, મકાઈ, જુવાર, ડુંગળી અને લસણ સાથે પાકની ફેરબદલી કરવી. તેમજ સફેદ ફૂગના નિયંત્રણ માટે મઠ જેવા પાકોનું આંતર પાક તરીકે વાવેતર કરવું.
૨. ઊનાળામાં ૮ થી ૧૦ ઈંચ ઊંડી ખેડ કરવી. જેથી જમીન નીચેથી ઉપર આવે બે થી ત્રણ અઠવાડિયા સુર્યના તાપમાં તપવાથી રોગકારક ફૂગ અને જીવાતનો નાશ થાય છે.
૩. લીમડાનો ખોળ અથવા એરંડાનો ખોળ અથવા રાયડાનો ખોળ ૫૦૦ કીલો પ્રતિ હેક્ટર વાવણી કરતા પહેલ જમીનમાં આપવો.
૪. રોગ પ્રતિકારક જાતોનું, રોગ રહિત અને પ્રમાણિત કરેલું બીજ વાવવું.
૫. બે ઈંચથી વધારે ઊંડું વાવતેર ન કરવું.
૬. જો શક્ય હોય તો વહેલાસરનું અને ઘાટુ વાવેતર કરવાથી કંઠનો સુકાનારા નું નિયંત્રણ કરી શકાય છે.
૭. ટ્રાયકોડારમા હરજીયાનમ અથવા ટ્રાયકોડારમા વિરીડી ૧૦ ગ્રામ/કિલો બીજને અથવા ટેબુકોનાઝોલ ૧.૫ ગ્રામ/કિલો બીજને ૫૮ આપીને વાવેતર કરવાથી તેમજ ટ્રાયકોડારમા ૪ કિલોગ્રામને ૨૫૦ કિલોગ્રામ ગળતિયા છાણીયા ખાતરમાં અથવા ૨૦૦ કિલોગ્રામ એરંડીના ખોળમાં ભેળવીને જમીનમાં આપવાથી જમીન જન્ય રોગોનું નિયંત્રણ કરી શકાય છે.

આભાર

લેખકોને પ્રોત્સાહન અને જરૂરી સુવિધાઓ પૂરી પાડવા માટે ડૉ. ટી. રાધાકૃષ્ણન, નિદેશક, ભાકૃઅનુપ-મગફળી અનુસંધાનનિદેશાલય, જૂનાગઢ અને અગાઉ સંશોધકો કે જેઓના સંશોધનના તારણોનો આ હસ્તપ્રતમાં ઉપયોગ કરવામાં આવેલો છે તેઓના આભારી છીએ.

Published by :

ICAR-Directorate of Groundnut Research

P. B. No. 5, Junagadh - 362 001.

website: www.nrcg.res.in, e-mail: director@nrcg.res.in,

Tele/fax: +91 0285-2672550, Phone: +91 0285-2673041, 2672461

Printed by :

Moon Graphics

8, City Point, Talav Gate, Junagadh. Ph. : 0285-2650625

મગફળીના પાકમાં જમીન જન્ય રોગોનું વ્યવસ્થાપન

કુલદીપ સિંહ જાદોન, સાવલીયા એસ. ડી., કોરડીયા વી. જી.,
પાડવી આર. ડી., થીરમલાઈસામી પી. પી. અને રામ દત્તા

ભાકૃઅનુપ-મગફળી અનુસંધાન નિદેશાલય

પો.બો. નં.-૫, ઈવનગર રોડ, જૂનાગઢ - ૩૬૨ ૦૦૧ (ગુજરાત)

મગફળીના પાકમાં જમીનજન્ય રોગ

વર્ષાઋતુ આધારીત મગફળીના પાક પર જુદીજુદી જાતના રોગો અને જીવાતોનું આક્રમણ જોવા મળે છે. લગભગ ૭૦ કરતા વધારે રોગો જે જુદીજુદી ફૂગ, જીવાણુ, વિષાણુ, સુત્રકૃમી અને સુક્ષ્મ તત્વોની ખામીને લીધે જોવા મળે છે, જે પાકના ઉત્પાદનમાં નોંધપાત્ર ઘટાડો કરે છે. આ રોગોમાં કંઠનો સૂકારો, થડનો સૂકારો અને મૂળનો કોહવારો જેવા જમીનજન્ય રોગો મુખ્ય છે.

૧. મગફળીનો કંઠનો સૂકારો (એસ્પરજીલસ નાઈજર)

આ રોગ ને કાઉન રોટ અથવા ઉગ સુકનો રોગ અથવા બીજનો સડો તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે. આ રોગ મગફળી વાવતા ભારતના દરેક રાજ્યોમાં જોવા મળે છે. આ રોગ નો ઉપદ્રવ રેતાળ અને મધ્યમ કાળી જમીનમાં ૨૮ થી ૫૦ ટકા સુધી જોવા મળે છે.

લક્ષણો : આ રોગની ફૂગ એસ્પરજીલસ નાઈજર, બીજ તેમજ જમીનમાં રહે છે અને તે છોડ પર જુદી જુદી અવસ્થાઓ એ આક્રમણ કરે છે, પ્રથમ તે મગફળીનું બીજ ઉગે તે પહેલા જ આક્રમણ કરીને તેમાં સડો ઉત્પન્ન કરે છે જેથી બીજનું

આકૃતિ. ૧ એસ્પરજીલસ નાઈજર ફૂગ દ્વારા દાણાનું સડી જવું અને કંઠનાં સુકાનાં રોગયુક્ત છોડ

સ્કુરણ થતું નથી. જો બીજના સ્કુરણ બાદ આ ફૂગ લાગે તો બીજ પત્રો સડી જાય છે. બીજ નું સ્કુરણ થયા બાદ છોડ જ્યારે જમીન બહાર નીકળે ત્યારે છોડ ના કંઠના ભાગે આછા ભૂખરા રંગનું ધાબુ દેખાય છે. અને છોડના પાંદડા પીળાશ પડતા દેખાવા લાગે છે. થોડા સમય માં કંઠનો ભાગ સડી જાય છે અને છોડ ઢળી જાય છે. આવા મૃત છોડને જમીનમાંથી આસાનીથી ઉખેડી શકાય છે. આવા મૃત છોડના કંઠના ભાગ પર કાળી બજર જેવી ફૂગના બીજાણુંઓની ઢગલી જોવા મળે છે. (આકૃતિ. ૧)

રોગના જીવાણુ ઓ જમીનમાં મગફળીના છોડના અવશેષો તથા તૂટીને જમીનમાં

પડી રહેલા ડોડવામાં વર્ષ દરમ્યાન રહે છે. અથવા રોગગ્રસ્ત બીજ દ્વારા જમીનમાં આવે છે. ૩૧ થી ૩૫° ઉષ્ણતામાને આ ફૂગની વૃદ્ધિ ઝડપથી થાય છે. વધુ પડતા વરસાદ સમયે રોગનો ઉપદ્રવ ઓછો જોવા મળે છે. આ રોગ મુખ્યત્વે પાક વાવેતર કર્યાના એક માસ સુધી વધુ જોવા મળે છે. પાકનું મોડું વાવેતર, જીવાત દ્વારા નુકશાની પામેલ બીજ, જમીનનું ઊંચું તાપમાન અને વરસાદ અથવા પાણીની ખેંચ આ રોગ માટેના જવાબદાર મુખ્ય પરિબળો છે.

(૨) મગફળીના થડનો સુકારો (સ્કલેરોસીયમ રોટ્સી)

આ રોગ સ્કલેરોસીયમ રોટ અથવા સફેદ ફૂગ ના નામે જાણીતો છે જે મુખ્યત્વે મગફળી વાવતા ભારતના દરેક રાજ્યોમાં જેવા કે મહારાષ્ટ્ર, ગુજરાત, આંધ્ર પ્રદેશ, મધ્ય પ્રદેશ, કર્ણાટક, ઓડીસા, અને તામિલનાડુમાં જોવા મળે છે. જેમાં લાતુર, રાયચુર, ધારવાડ, જૂનાગઢ અને હનુમાનગઢ જેવા વિસ્તારોમાં આ રોગ ખુબજ ગંભીર માત્રામાં જોવા મળે છે. આ રોગને લીધે પ્રતિ હેક્ટર છોડની સંખ્યામાં મોટો ઘટાડો જોવા મળે છે જેને કારણે ઉત્પાદનમાં ૨૭ ટકા જેટલો ઘટાડો જોવા મળે છે. ખુબજ ગંભીર માત્રામાં રોગના સમયે જૂનાગઢ જિલ્લામાં ૫૦ ટકા છોડના મૃત્યુ થયાના આંકડા નોંધાયેલા છે.

લક્ષણો : આ રોગ સ્કલેરોસીયમ રોટ્સી નામની ફૂગથી થાય છે શરૂઆતમાં પ્રકાંડ અથવા ડાળીઓ, મૂળ, ડોડવા, સૂયા, જમીન અને ક્યારેક પાંદ ઉપર ફૂગના સફેદ તાંતણા જોવા મળે છે આથી છોડ મહદઅંશે અથવા સંપૂર્ણ સુકાવા લાગે છે. પાન ભૂખરા રંગના બનીને સુકાય જાય છે પરંતુ છોડ સાથે ચોટેલા રહે છે. આ ફૂગના તાંતણા જમીનપર તથા છોડની આજુ બાજુ ફેલાવા માંડે છે. શરૂઆતમાં રોગગ્રસ્ત પ્રકાંડ અથવા ડાળીઓ, મૂળ, ડોડવા, સૂયા, અને જમીન વિસ્તારમાં નાના દાણા જેવા સફેદ બીજાણું જોવા મળે છે જે સમય જતા ભૂખરા રંગના રાઈના દાણા જેવા દેખાય છે, અને છોડ મૃત્યુપામે છે. રોગગ્રસ્ત છોડના ડોડવા સામાન્ય રીતે પાક પાકવાના સમયે સડી જાય છે. જ્યારે આવા છોડને ઉપાડવામાં આવે તો ફક્ત છોડની ડાળીઓ જ હાથમાં આવે છે. જ્યારે સડેલા ડોડવા જમીનમાં રહી જાય છે. જેથી કરીને ઉત્પાદન ઉપર માંડી અસર પડે છે. જ્યારે વાતાવરણ અને જમીન સુકા અને ત્યારે આ સફેદ તાંતણા ઓછા જોવા મળે છે પરંતુ તેની જગ્યાએ રાઈના દાણા જેવા સ્કેલરોસિયા પુષ્કળ પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. આ રાઈના દાણા જેવા સ્કેલરોસિયા જમીનમાં ૪ વર્ષ કરતા પાણ વધારે જીવે છે. (આકૃતિ. ૨)

આકૃતિ. ૨ થડ નાં સુકારાના રોગ માં છોડ ઉપર માઈસેલ્યમની વૃદ્ધિ અને ખેતરમાં થડના સુકારાનો

આ રોગ નો ફેલાવો મુખ્યત્વે રોગગ્રસ્ત બીજ અને જમીન થીજ થાય છે. આ રોગની ફૂગ જમીનમાં સુસુપ્ત અવસ્થામાં મગફળીના છોડના અવશેષો તથા તૂટીને જમીનમાં પડી રહેલા ડોડવામાં અથવા રાઈના દાણા જેવા સ્કેલરોસિયા રૂપે વર્ષ દરમ્યાન રહે છે. વધુ પડતી જમીનની ગરમી, વધુ પડતો હવામાં ભેજ, જમીનમાં વધુ પડતી હવાની અવર જવર, દિવસનું ૨૮ થી ૩૨° ઉષ્ણતામાન અને રાત્રીમાં ૨૫° ઉષ્ણતાપમાન રોગ ફેલાવા માટેના જવાબદાર પરિબળો છે. વધુ પડતો જમીનમાં ભેજ, મુશળધાર વરસાદ, અથવા વધુ લાંબા સમય સુધીની વરસાદ/પાણીની ખેંચ આ રોગની તીવ્રતામાં ઘટાડો કરે છે.

(૩) મગફળીના મૂળનો સડો (મેક્રોફોમિના ફેજીથોલીના)

આ રોગ મેક્રોફોમિના ફેજીથોલીના નામની ફૂગ થી થાય છે. આ રોગને ચારકોલ રોટ પણ કહેવામાં આવે છે. જે છુટો છવાયો જોવા મળે છે. જે મુખ્યત્વે ગુજરાત, રાજસ્થાન ઉત્તર પ્રદેશ, તામિલનાડુ, આંધ્ર પ્રદેશ અને મહારાષ્ટ્રમાં જોવા મળે છે. આ રોગમાં પાકની શરૂઆત ના તબક્કે જ નાના છોડનું મૃત્યુ થાય છે જેથી કરીને ખેતરમાં છોડની સંખ્યા ખુબજ ઘટી જાય છે. આ રોગનો ઉપદ્રવ મગફળીની વેલડી જાતો કરતા ઉભડી જાતોમાં વધુ પ્રમાણમાં જોવા મળે છે.

લક્ષણો : જમીનની સપાટી બરોબર છોડના પ્રકીન્દ પર પાણી પોચા સડેલ જેવા આછા ભૂખરા રંગના ધાબા જોવા મળે છે. સમય જતા આ ધાબા વધુ પડતા ભૂખરા રંગના થતા જાય છે અને રોગનો ફેલાવો છોડની ઉપર તથા નીચેના મૂળના તરફ

આકૃતિ. ૩ મગફળીના મૂળનો સડો

થતો જાય છે, જેથી કરીને છોડ એકા એક સુકાય જાય છે. જ્યારે આવા રોગગ્રસ્ત છોડના મૂળિયા સડીને તાંતણા જેવા થઈ જાય છે જેના અંદરના ભાગે કાળી બજર રંગના ફૂગના બીજાણુંઓ પુષ્કળ પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. ક્યારેક આ ફૂગ છોડના ફક્ત મુખ્ય મૂળ પર આક્રમણ કરે ત્યારે મુખ્ય મૂળ કાળું પડી જાય છે અને બાદમાં તે સડી જાય છે. આવા રોગ ગ્રસ્ત છોડના દાણા પણ ફૂગના બીજાણુંઓને લીધે કાળા પડી જાય છે. (આકૃતિ. ૩)

આ રોગની ફૂગ ને ઘણા બધા યજમાન પાકો છે જે જમીનમાં પડેલા પાકના અવશેષો પર જીવિત રહે છે. જેમ જેમ આ ફૂગનું પ્રમાણ જમીનમાં વધતું જાય તેમ તેમ રોગની માત્રા અને ફેલાવો વધતો જાય છે. આ રોગ પાક ની ગમે તે અવસ્થાએ જોવા મળે છે પરંતુ મુખ્યત્વે ૫૦ થી ૬૦ દિવસની અવસ્થાએ જોવા મળે છે. ૨૮ થી ૩૫° ઉષ્ણતામાન છોડની નાની અવસ્થાએ જ્યારે ડોડવામાં રોગ લાગવા માટે ૨૮ થી ૩૨° ઉષ્ણતાપમાન